

KOTVA

ročník 5

2013/červen

16

Naše první úroda na zahradě...

*„Láska je zlatým schodištěm,
po němž srdce stoupá do nebe.“*

Vybral Michal Pavlišák

U šálku čaje...

Zeptali jsme se garanta sociálně terapeutické dílny pana

MUDr. Vítězslava Pálenského ...

Do jaké země byste se rád podíval?

Nejvíc mě láká Japonsko, to je teda takový můj sen. A to z jednoho prostého důvodu. Že je to kultura, pro mě těžko nějak popsitelná a pochopitelná. Chtěl bych to zažít na vlastní kůži. Připadá mi to úplně diametrálně odlišné od té klasiky evropské nebo i té anglosaské, angloamerické. Takže Japonsko.

Co rád děláte a jaké jsou vaše koníčky?

Samozřejmě, na prvním místě je folklor, lidová muzika, obecně lidové umění. Pokud vyjde čas, tak potom kolo, příroda a nějaká drobná práce na zahrádce, ale žádné moření, žádné latifundie, ale takový já tomu říkám relax v práci s přírodou.

Co vám /ne/chutná?

Zjišťuji, že čím jsem starší, tak tím víc mě chutná skoro všechno. To už nemám vyhraněné. Ale vždycky mám taková období, která se střídají. V létě těstoviny, saláty, nějaké dobré sýry. No a v zimě je takové to období fašanků a zabijaček, neodolám ani tlačence a jiným zabijačkovým specialitám.

Co byste chtěl změnit, kdybyste byl prezidentem?

Kdybych měl tu možnost a opravdu bych byl takový prezident, který by mohl dělat nějaké zásahy, tak bych určitě změnil financování v sociální a zdravotní sféře. Zaangažoval bych podnikatele a státní podniky, aby dávali víc peněz do těchto oblastí. A především bych se snažil rozvíjet obecné povědomí o psychických nemocích, o sociálním fungování nemocných a věcí s tím spojených. Krom vlivnosti okolí a destigmatizaci, to samozřejmě stojí finance na prvním místě.

Já Vám moc děkuji za váš vzácný čas a přeji Vám, abyste měl radost z těch krásných dětí, které máte.

Šéfredaktorka Bc. Marta Jendrichovská

Bylo nebylo ...

S prvními jarními paprsky jsme vyrazili na naši zahrádku, která se nachází na pozemku vedle pošty. Nasadili jsme různé přísady, o které se poctivě staráme. Pomáhají nám naši vedoucí.

V dubnu jsme vyrazili na výlet do Kněždubu a navštívili našeho kamaráda Mirka F., který nám ukázal svá zvířátka. Po milé návštěvě jsme se podívali do muzea, kde kdysi žili bratři Uprkovi. Rodný dům bratrů Uprkových stojí v těsné blízkosti Vinařské stezky, která prochází obcí Kněždub ve směru od Strážnice a Tvarožné Lhoty. Nachází se ve středu města v blízkosti obecního úřadu. Je ve správě a vlastnictví obce. Slouží jako stálá expozice tvorby výše uvedených bratrů, taktéž jako ukázka tehdejšího způsobu zařízení, vybavení interiéru, v nichž žili a tvořili. V Kněždubu se taky nachází i hroby těchto bratrů na „Slováckém Slavíně“. Pak jsme navštívili naši vedoucí Kotvy, p. Janu Maňákovou. Momentálně je na mateřské dovolené. Ochotně nám půjčila svého syna Tomáška na ruce. Otuzilci rádi využili této příležitosti. Zároveň jsme ochutnali výborný koláč. Nabítí informacemi jsme se posilili v restauraci výborným obědem.

Poslední dubnový pátek se naše dílna vydala zase na pěší výlet na Lučinu. Lučina se nachází v Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty pod kopcem Šumárník. Když jsme dojeli na konečnou, tak jsme chvíli čekali na našeho hostitele, kterým byl bývalý správce lesů na Lučině. Byl to člověk, který lesům rozumí. Šli jsme chvíli do kopečku a pozorovali zdejší přírodu. Jakmile jsme došli k první chatě, která byla pro nás nejvhodnější na svačinu, u chaty bylo posezení, které nám vyhovovalo. Po svačině jsme šli opět po asfaltové cestičce. Ušli jsme několik kilometrů a stáčeli jsme se po louce. Pozorovali jsme krásu a romantiku přírody. Podle stop v hlíně jsme zjistili, že tu nejsme sami. Pan lesný nám na posledních metrech ukazoval, kde má svůj domov. Měl zahrádku kolem svého domečku, kde se pásly v klidu ovečky, ani si nás nevěšimaly. Už se všichni, tedy účastníci výletu, těšili na společný oběd, který byl rezervovaný v restauraci u přehrady Lučina. Poté jsme se rozjeli do svých domovů. Dny plné zážitků a vše stálo to za to.

V dílně jsme také všichni společně prožili zábavné odpoledne s diskotékou. Naši vedoucí si pro nás vymysleli vtipné soutěže a osvěžující občerstvení.

Napsal Libor Ličman, Tomáš Řičica, upravila Bc. Marta Jendrichovská

fotil kolektiv Kotvy

Vařila Šárka ...

Sýrové karbanátky

500g sýra eidamu

250g měkkého salámu (junioru)

150ml mléka

strouhanka

3 vejce

3-5 stroužků česneku

majoránka, sůl.

Sýr a salám nastrouháme. Osolíme. Podle chuti přidáme česnek a majoránku. Přidáme mléko, vejce a strouhanku podle hustoty těsta tak, aby šly dobře tvořit karbanátky. Karbanátky obalíme ve strouhance a smažíme na oleji. Podáváme s bramborami.

Zapsala Šárka Foukalová

Ohlédnutí za velikány!

Jan Amos Komenský

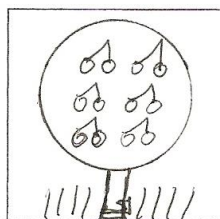
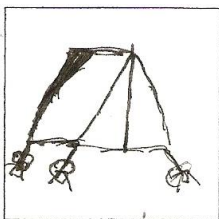
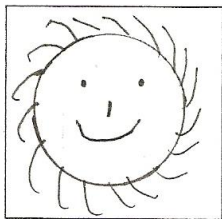

**„Všichni na jednom jevišti velikého světa stojíme, a
cokoliv se tu koná, všech se týče.“**

Učitel národů - narodil se 28. března v Nivnici. Jeho otec Martin Komenský a jeho žena Anna zemřeli rychle za sebou. Od jejich smrti žil sirotek ve Strážnici u své tety Zuzany. V květnu 1605 vypálili Bočkajovci Strážnici. Jana se ujali poručníci v Nivnici. V r. 1608 přišel šestnáctiletý Jan na žerotínskou latinskou školu do Přerova, jako „mládenec“ určený jednotou bratrskou k přípravě na kazatelské povolání a dostal jméno Amos. 18. června 1618 byl oddán s M. Vizovskou, která r. 1622 umírá spolu s dvěma dětmi na mor. O dva roky později se oženil s M. D. Cyrillovou, odchází s rodinou do Lešna, kde učil na vyšší bratrské škole. Ztrácí druhou manželku, zůstává se čtyřmi dětmi. 1649 uzavírá třetí sňatek. Lešno bylo vypáleno, Komenský přišel o majetek, knihovnu a rukopisy. Zachránil se útekem do Slezska. 15. listopadu 1670 zemřel v Amsterdamu a byl pochován v Naardenu. Za celý svůj život napsal mnoho knih, nejznámější: Poklad jazyka českého, Labyrint světa, Orbis pictus, Via Lucis, dále nejúspěšnější z pedagogických spisů – Dvěře jazyků odevřené.

Moudré myšlenky J.A. Komenského

- *Nevěřte všemu, co se vám k věření předkládá: Zkoumejte vše a přesvědčujte se o všem sami!*
- *Veškeré kvaltování toliko pro hovado dobré jest.*
- *S pomocí knih se mnozí stávají učenými i mimo školy. Bez knih nebývá učený nikdo ani ve škole.*
- *Když se člověk oddaluje od člověka, když člověk nedovede snášet člověka, když člověk zuří proti člověku, je to zřejmý úpadek lidství.*
- *Umění vládnout se zakládá na moudrosti, nikoli na síle, na opatrnosti, nikoli na úskoku.*
- *Hospodin je můj podíl, mé dědictví, můj hrad, moje skála, moje světlo, moje spasení, můj strážce, můj ochránce, jiných ochránců nemám.*
- *Život činný je opravdový život. Zahálka je hrobem člověka zaživa. Co máš udělat, do toho se dej s chutí, co sám můžeš udělat, to nečekej od jiných a bez příčiny neodkládej s ničím. Když můžeš někomu pomoci, učíš to s největší radostí.*

Nakreslila Ivana Pokorníková

Léto.

Ryby šplouchají ve vodě,
léto je krásné jak křišťál zlatý.
Léto je tak krásné, jak sluníčko jasné,
svítí nám jak paprsek krásný.
Léto, jak travička zelená roste nám
a ptáčkové co štěbetají k nám.

Vybrala Eva Lankašová

Citáty (autor neznámý):

**Přátelství je vznešený cit díky němu se dá
život s krásou v srdci žít ...**

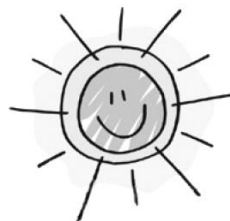
**Co krásnějšího může být, než jeden pro
druhého žít. Co krásnějšího snad, než jeden
druhého mít rád.**

**Mnoho osob přichází a odchází v tvém životě, avšak pouze přátelé
zanechají stopu ve tvém srdci.**

Vybrala Markéta Ryšková a Michal Pavliňák

Pohlazení duše

Letní pohoda

Na krásný letní den se rodinka chystá k moři.

„Hurá“ volají děti. Mají vše zabaleno, protože celá rodinka na moře vyráží. Na nedalekém letišti už všichni v letadle sedí. Koukají se ven z malého okýnka. Těší se moc na moře ta super rodinka. Už aby tam byli a mohli se v moři okoupat. „Konečně jsme tu!“ volají děti. Celá rodinka rychle ven z letadla ponáhlela a hned do taxíku nasedá. Cestou hledají krásné ubytování. V hotelu se už konečně handrkují, kdo bude mít první plavky oblečeny, aby honem k moři pospíчали. Na krásné pláži, kde se vlny v moři houpu, stojí naše rodinka u cedule s nápisem: Zákaz koupání, lodní havárie-velká ropná skvrna na dobu neurčitou!

Super rodinka se jen zasměje, protože si říkají: „Jak moc hezky by nám bylo, doma v bazéně...“

Napsal Petr Talach

Kuriozity

Největší houba na světě:

Naše tolik oblíbené bedly jedlé s klobouky i 40 cm v průměru vypadají vedle **termitovníku obrovského**, jako trpaslíci. Tento největší známý druh kloboukaté lupenaté houby najdete v afrických pralesích snadno – má klobouk i přes metr široký! A vůbec největší houba světa? Pokud hovoříme o plodnici, je to choroši podobná kožovkovitá houba **Fomitiporia ellipsoidea**. Zatímco v Evropě má jen asi 30 – 40 cm, v Číně dorůstá obřích rozměrů. Tamější vědci objevili na ostrově Chaj-Nan exemplář, který má na délku 10

metrů a váží více než půl tuny!

Nejdražší houba na světě:

Bílé lanýže jsou nejdražšími houbami světa, za jeden gram jsou magnáti z Hong Kongu ochotni zaplatit i více, než 3 000 korun. Kdo chce ochutnat největší světovou delikatesu, tedy **bílý lanýž**, musí se pořádně praštit přes kapsu. Houba o velikosti nějakých 4 cm vás přijde klidně i na 9 000 korun.

Nejjedovatější houba:

Vůbec nejjedovatější je "čepičatka" (*Galerina sulciceps*), která roste na Jávě. Obsahuje dokonce 3-5x větší množství amanitinů než muchomůrka zelená.

U nás už je houbařská sezona v plném proudu. I v zimě se dá vyrazit do lesa s košíkem na jedlé houby. Pod sněhem můžeme najít Hlívu ústříčnou, Jidášovo ucho či Penízovku sametonohou.

Závojenka podtrnka je jedna z prvních jarních hub.

My už jsme ji ochutnali.

Čerpáno z internetu, připravil Zdeněk Svoboda

Smích léčí ... !

Ptá se otec syna: Co to tam gumuješ, Pepičku?
Pan učitel mi říkal, abych si co nejdříve opravil tu pětku!

Copak to strkáš tý koze do huby, Marion!
Ale dávám jí čokoládu, aby dojila kakao!

Hele, v tý polévce plavou dva mrtví mravenci!
A co chceš? Aby ti tam hráli vodní polo, ne?

Vybral Jiří Konečný

POSLÁNÍ sociálně terapeutické dílny Kotva:

Sociálně terapeutická dílna Kotva nabízí lidem s duševním onemocněním, kteří z důvodu snížené soběstačnosti nemají možnost zařazení na otevřeném ani chráněném trhu práce, možnost posílit a rozvíjet jejich pracovní schopnosti a dovednosti prostřednictvím každodenní pracovní činnosti. Tato služba přispívá k začleňování každého z nich do běžného života. Je určena osobám v produktivním věku žijícím ve Strážnici a dostupném okolí.

Základní principy, kterými se řídíme:

- *respektování důstojnosti člověka*
- *ochrana práv uživatelů*
- *podpora seberealizace a sebevědomí uživatele*
- *podpora samostatnosti a soběstačnosti*
- *zachování rovných příležitostí pro všechny*

Informace: služba je poskytována zdarma. Kontakt pro zájemce: tel. 737 054 064

Vydává: Sociálně terapeutická dílna Kotva, Charita Strážnice

čtvrtletník, ročník 5, červen 2013/16, náklad 300 ks, šéfredaktorka: Bc. M. Jendrichovská
redakční rada: E. Lankašová, I. Pokorníková, I. Zábelková, Blanka V., J. Konečný,
M. Ryšková, Š. Foukalová, M. Čápková, V. Studénková, V. Vajčnerová, M. Pavlíňák, T. Řiřica,
P. Talach, L. Ličman, Z. Svoboda, M. Frolka, S. Volný. Zodpovídá: Ing. Marie Jurasová,
titulní strana: Zahrada Kotvy, fotil kolektiv Kotvy

tisk: Tiskárna Sukupovi

neprodejně

adresa redakce: Charita Strážnice, Kovářská 396, 696 62 Strážnice,

tel. 518 333 036, 737 054 064, e-mail: kotva.straznice@seznam.cz